

פרק א': פרשנות

1. בפקודה זו —

"התוויה" — סימון מצרך, ציננו, כינויו או תיאורו בדרך אחרת;

"כימאי ממשלתי" — מי ששר הבריאות מינהו להיות כימאי ראשי, לרבות סגנו ולרבות עובד אחר של משרד הבריאות שהכימאי הראשי הסמיכו לבצע אנליזות;

"מזון" — כל מצרך, זולת סמים או מים, המשמש מזון או משקה לאדם, וכל מצרך שבדרך כלל נותנים אותו במזון אדם או משתמשים בו להרכבתו או להכנתו, לרבות חמרים נותני טעם ותבלינים;

"מזון מזויף" — מזון שעורב בו חומר זר, או שנגרע חלק מחלקיו, הכל באופן המשפיע על איכותו, מהותו או תכונותיו, זולת אם נקבע אחרת בפקודה זו;

"מכירה" —

(1) מכירה בסיטונות או בקמעונות;

(2) הצעה למכור;

(3) פרסום, הצגה, שמירה, העברה, משלוח, יבוא, הובלה או מסירה לשם מכירה;

(4) גרם מכירה;

(5) הכנה או החזקה לשם מכירה;

(6) החלפה, המרה, הספקה או עשיה אחרת, בתמורה ישירה או עקיפה;

"המנהל" — המנהל הכללי של משרד הבריאות;

"מפקח" —

(1) רופא ממשלתי;

(2) פקח של משרד הבריאות;

(3) פקיד אחר של משרד הבריאות שהמנהל הסמיכו;

(4) תברואן או מפקח של רשות מקומית שמועצתה הסמיכה אותו לגבי חצרים שבתחומה;

(5) מפקח לפי פקודת המשקלות והמידות, 1947¹;

(6) פקיד מכס כמשמעו בפקודת המכס²;

(7) עובד המדינה אחר שהמנהל הסמיכו בכתב;

"צרור" — כל דבר שעוטפים, אורזים או מצרפים בו טובין או שנותנים לתוכו טובין;

"רופא ממשלתי" — רופא, או רופא וטרינרי, שהוא עובד המדינה או עובד רשות מקומית;

"רשות מקומית" — עיריה או מועצה מקומית שנתכוננה לפי פקודת המועצות המקומיות³;

"תווית" — סימן או ציון או כל דבר מודפס, מצוייר או מתאר אחר המופיע על מזון, צמוד אליו או ארוז עמו והמתייחס למזון או לצרור המכיל אותו.

1 ע"ר 1947, תוס' 1, עמ' 2.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

2. לענין פקודה זו, מזון ייראה כנועד למכירה למאכל אדם זולת אם הוכח היפוכו של דבר.

פרק ב': סמכויות

3. המנהל רשאי, באישור שר הבריאות, להתקין תקנות המרשות — דרך כלל או ביחס לאזור או למקום שיפורטו — נקיטת אמצעים למניעת סכנה לבריאות הציבור מיבוא, הכנה, החסנה והפצה של מזון שנועד למכירה למאכל אדם, וכן למניעת סימון כוזב של מזון, ובלי לגרוע מכלליות הסמכויות הניתנות בזה, יכולות תקנות כאמור —

- (1) להורות על התוויה נאותה של צרורות מכילי מזון;
- (2) להגדיר, לפי הצורך, איכות, מהותו ותכונותיו של מזון, לפרט תקנים הנדרשים ביחס למזון כאמור ולקבוע איזה חסר ברכיב מן הרכיבים הרגילים של חומר, ואיזו תוספת של דבר זר בחומר או איזה שיעור של מים בו, יהיו לענין פקודה זו ראייה לכך שאין החומר אמיתי או שהוא מזיק לבריאות;
- (3) לקבוע נהלים לנטילת דוגמאות מזון ולהורות על בדיקתם;
- (4) להורות על גביית תשלום שהתקנות מתירות הטלתו לענין התקנות או לענין השירותים הניתנים לפיהן;
- (5) להחיל לגבי הענינים שניתן לקבעם בתקנות הוראות חיקוק אחר הדנות בענינים דומים, בשינויים ובהתאמות המחוייבים.

4. מפקח רשאי —

- (1) להשיג, בדרך שנקבעה בתקנות, כל דוגמת מזון;
- (2) להיכנס לחצרים שמוכרים בהם מזון כדי להשיג דוגמאות לאנליזה או כדי לברר אם מפירים שם פקודה זו או תקנות שלפיה;
- (3) להשיג — אך ורק לבקשת הקונה או הנשגר, או בהסכמתם — כל דוגמת מזון במקום שמוסרים אותו ובמהלך המסירה לידיהם.

5. מפקח ימציא לרופא המחוז או הנפה הנוגעים בדבר, לשם אנליזה בידי כימאי ממשלתי —

- (1) כל דוגמת מזון שהשיג בחוקף סמכותו שבסעיף 4(1), אם הוא חושד כי היא נמכרה לו בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שלפיה;
- (2) כל דוגמת מזון שהשיג בחוקף סמכותו שבסעיף 4(3), אם הוא חושד כי היא נמכרה בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שלפיה.

6. כימאי ממשלתי יערוך, בהקדם האפשרי, אנליזה לכל דוגמת מזון שהמציא לו מפקח ויתן לרופא המחוז או הנפה הנוגעים בדבר תעודה — לפי הטופס שבתוספת או בדומה לו ככל האפשר — שבה יפורטו תוצאות האנליזה.

7. רופא ממשלתי, שמצא כי מזון המוצג למכירה עלול להזיק לבריאות אדם או שאינו ראוי למאכל אדם, מחמת רקב, הזדמנות או כל סיבה אחרת, רשאי לפסול מזון כזה ולצוות על השמדתו, או למנוע באופן אחר את השימוש בו למאכל.

8. (א) מפקח רשאי לבדוק ולבקר כל מזון שיובא לישראל או שנשלח לכל מקום בישראל, בין בהיותו במעבר ובין לאחר הגיעו ליעדו, וליטול ממנו דוגמאות ולהעבירן לבדיקה או אנליזה; כל דוגמה הניטלת כך בבית המכס, תינטל בלא תשלום.

(ב) מזון כאמור יחד עם מזון דומה לו שבאותו משלוח, ניתן לעכב בשמירת אגף המכס ומע"מ, לפי שיקול דעתו של המנהל או של מנהל המכס ומע"מ, עד שיושלמו הבדיקה או האנליזה הדרושות; ובלבד שהבדיקה או האנליזה תבוצע בהקדם האפשרי.

(ג) הראו בדיקה או אנליזה כאמור שהמזון זוייף או שניתן לו תיאור כוזב, או שהוא מזון אסור, או שאינו תואם בדרך אחרת את הוראות פקודה זו או תקנות שלפיה, רשאי שופט בית משפט שלום, לפי צו חתום ביד המנהל או רופא ממשלתי המופקד על לשכת בריאות מחוזית, לצוות כי המזון וכל מזון דומה לו שנכלל באותו משלוח —

(1) יחולט וכן רשאי לצוות כי יושמד;

(2) יוחזר לנמל המוצא של המשלוח;

(3) יותר ליבוא לאחר התווייתו מחדש להנחת דעתו של המנהל;

(4) יטופל או ייעשה בו בדרך אחרת, כפי שיראה המנהל.

(ד) נתגלה מתוך בדיקה או אנליזה כאמור כי מזון כלשהו עלול להזיק לבריאותו של אדם, או שאינו ראוי למאכל אדם, מחמת רקב, הזדהמות או כל סיבה אחרת, רשאי רופא ממשלתי לפסול את המזון ולצוות להשמידו או למנוע באופן אחר את השימוש בו למאכל אדם; הודעה על כך תישלח לבעל המזון לפני ביצועו של הצו או לאחריו לפי ראות עיניו של הרופא.

9. רשות מקומית תורה לפקידיה ליטול דוגמאות מפעם לפעם, לפי הצורך, כדי להבטיח מכירת מזון טהור ואמיתי.

חובת רשות
מקומית
[9]

פרק ג': עבירות

10. לא יזייף אדם מזון ולא יוסיף לו כל חומר משמר, חומר צבע או חומר אחר שנאסרו בתקנות לפי פקודה זו, ולא ימכור מזון מזויף או מזון המכיל חומר כאמור.

זיוף מזון
[10(א)]

11. לא יוסיף אדם למזון כל חומר משמר או חומר צבע מכל סוג אלא כפי שהותר בתקנות לפי פקודה זו, ולא ימכור מזון שהוסף לו חומר כאמור.

הוספת חומר
למזון
[10(ב)]

12. לא ימכור אדם מזון בלא שהותווה כנדרש בתקנות לפי פקודה זו, או שמשקלו הנקי אינו תואם את האמור בתווית.

מכירה בלא
התוויה
[10(ג)]

13. לא ימכור אדם מזון שאיכותו נפגמה מחמת רקב, הזדהמות או כל סיבה אחרת.

איכות פגומה
[10(ד)]

14. לא ימכור אדם מצרך מזון שמשקלו, איכותו, מהותו או תכונותיו שונים לרעה ממה שביקש הקונה; אולם לא ייחשב אדם כעובר על הוראה זו אם נתקיים אחד מאלה:

מכירת מזון
שונה מהנדרש
[10(ה)]
(1) סייג (א)

(1) חומר או רכיב בלתי מזיקים לבריאות הוספו למזון בהיותם נדרשים לייצורו או להכנתו של המזון כמצרך מסחרי הניתן להובלה או לצריכה, והדבר לא נעשה במרמה לשם הגדלה של הנפח, המשקל או המידה של המזון או לשם הסוואת איכותו הנחותה;

(2) המזון הוא נושא לפטנט תקף והוא מסופק כפי הנדרש במיפרט של הפטנט;

(3) המזון עורב באופן בלתי נמנע בחומר זר במהלך ההכנה או האיסוף.